

Het Witte Lotusblad

Belgische Theosofische Vereniging vzw
Loge Witte Lotus

BELGIE/BELGIQUE

P.B./P.P.

2000 ANTWERPEN
GROENPLAATS

BC 30217

Jaargang 7—nummer 7/8

zomer 2012

Colofon:

Maandblad

Erkenningnummer

P708093

Versijnt niet in juli en augustus.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw
zetelt in 1000 Brussel, Geuzenplaats 8.

Verantwoordelijke uitgever :

Sabine Van Osta

p/a Milisstraat 22 - 2018 Antwerpen

Alle activiteiten van de BTV-loges te
Antwerpen gaan door in de Milisstraat 22,
2018 Antwerpen, tenzij anders vermeld.

Voor de inhoud van de artikels zijn enkel
de auteurs verantwoordelijk, hij vormt
geen uitdrukking van enig standpunt van
de BTV en haar afdelingen.

In dit nummer:

<i>De drie doelstellingen</i>	1
<i>BTV-loges te Antwerpen</i>	
<i>Redactie</i>	2
<i>Tips voor spirituele trips: Jean Chapas</i>	
<i>Tips voor spirituele trips: Lyon, deel 2</i>	4
<i>Rue Tête d'Or 35 & rue du Boeuf 6</i>	
<i>Tips voor spirituele trips: Evreux</i>	5
<i>Sainte Marie de la Tourette</i>	
<i>Tips voor spirituele trips:</i>	6
<i>Een uitnodiging</i>	
<i>Loge Witte Lotus: zondaglezingen &</i>	8
<i>studieklussen - najaar 2012</i>	
<i>Vrijheid van denken</i>	
<i>Belgische Theosofische Vereniging</i>	

Loge Witte Lotus is nu ook te vinden op

Facebook en Twitter (<http://twitter.com/LogeWitteLotus>)

De drie doelstellingen

De Theosofische Vereniging kent de volgende doeleinden:

1. Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.
2. Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap.
3. Het onderzoeken van de onverklaarde wetten van de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.

De Theosofische Vereniging streeft voor haar leden een volledige vrijheid van denken na. Instemming met bovenstaande drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw

Loges in Antwerpen

Loge Antwerpen

Bijeenkomsten - secretariaat:
Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Voor alle informatie kan u terecht:
Telefoon: (03) 827 43 62 of (03) 272 58 53
E-mail : eddy.doms@pandora.be

Loge Witte Lotus

Bijeenkomsten: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen
Secretariaat: Molenkouter 13 Bis, 2890 Sint-Amands
Telefoon: (0476) 879 968 of (0486) 631 997

Website: <http://www.logewittelotus.be>
E-mail: info@logewittelotus.be
KBC 736-0013927-23 tnv Vandekerkhove & Van Osta & Ogenhaffen

Loge Witte Lotus Redactie

Beste lezers,
Ook dit jaar kunnen we jullie een extra nummer van onze nieuwsbrief **Het Witte Lotusblad** aanbieden. In tegenstelling tot de voorgaande jaren, is dit zomernummer geen themanummer. In de maand mei 2012 werd gestart met een reeks artikeltjes met als titel: **'Tips voor spirituele trips'** en, om de reeks niet te onderbreken, werd geopteerd om deze toch wel interessante reeks verder te zetten.

We hopen dat iedereen kan genieten van deze bijzondere weekendtrip in Lyon, L'Arbresle en Mâcon.

De voltallige redactie neemt nu enkele weken vakantie en vóór aanvang van het nieuwe werkingsjaar van onze **Loge Witte Lotus**, dat van start gaat in september 2012, mogen jullie een nieuw nummer van Het Witte Lotusblad verwachten.

We wensen iedereen een heel fijne, rustgevende en energievolle vakantie toe!

De Redactie

Loge Witte Lotus

Landdag 2012

thema:

Vrijheid in Verantwoordelijkheid

datum:

**Zondag 30 september 2012
van 10u tot 16u**

locatie:

**Koningsteen, Oxdonkstraat 168
1880 Kapellen-op-den-Bos**

Alle verdere informatie zie flyer in bijlage

Tips voor spirituele trips:.....

Cimetière de Loyasse: Jean Chapas

Lieve Opgenhaffen

Twee dokters verlaten het huis van de familie Chapas. Ze hadden de dood van de zevenjarige Jean vastgesteld. Op de binnenvlaats wordt gewerkt aan een kleine doodskist.

Twee jonge mannen komen, zeer gehaast, aan bij het huis en kloppen aan. De twee jonge mannen zijn geen onbekenden voor de familie Chapas. Ze worden binnengelaten en een van hen zegt dat ze hun medeleven komen betonen. De familie begeleidt hen naar de kamer, waar de overleden jongen ligt opgebaard. Nizier Philippe betreedt de kamer, maakt een kruisteken en verzoekt iedereen om plaats te nemen. Aan mevrouw Chapas vraagt hij: 'Geef jij me nu je zoon?' Zonder echt goed te beseffen wat er gebeurt, zegt ze 'ja'. Nizier Philippe keert zich daarop naar de jongen toe en zegt: 'Jean, ik geef je je ziel terug.' Meteen krijgt de bleke, overleden jongen terug kleur, kijkt rond, ziet Nizier Philippe en lacht naar hem.

Jean Chapas
gnose-de-samael-aun-weor.fr

Zo verliep deze wonderlijke genezing van Jean Chapas door Nizier Philippe, beter bekend als 'Meester Philippe van Lyon'.

Wie was deze bijzondere jongen, die later in de voetsporen van Meester Philippe zou treden en aan wie de Meester alle vertrouwen schonk, omdat hij wist dat hij aan hem de fakkel zou doorgeven?

Jean Chapas werd geboren op 12 februari 1863 in Lyon, uit een modaal gezin.

Na de lagere school, volgde hij onderwijs met het oog op het behalen van

een diploma als scheepskapitein op de Rhône. Dit beroep zou hij nooit uitoefenen, want op 20 jarige leeftijd nam Meester Philippe, die de uitzonderlijke spirituele capaciteiten van de jongen kende, hem in dienst. Vanaf die tijd verbleef Jean Chapas altijd in de buurt van Meester Philippe.

Chapas was nederig, discreet, gehoorzaam en hij volbracht – zonder tegenstribbelen – alle taken die hem opgelegd werden.

De voorbereiding op het werk dat hem te wachten stond, was hard en ook al kende de Meester een speciale affectie voor hem, toch was hij streng en onverzoenlijk voor zijn jonge leerling.

Chapas vergezelde Meester Philippe altijd tijdens de vele genezingsseances en het was tijdens een van deze ontelbare bijeenkomsten dat hij hem officieel installeerde in de taak die hem te wachten stond.

Op 21 februari 1894 stelde Meester Philippe Chapas voor aan de aanwezigen en gaf hij uitleg over de nieuwe verantwoordelijkheden van zijn jonge assistent: *'U zegt: waarom praat ik steeds over God, terwijl ik dit vroeger niet deed? Inderdaad, nu wordt Mijnheer Chapas opgedragen, te doen wat ik vroeger deed; hij noteert de naam van de zieken en draagt hiervoor de grote verantwoordelijkheid.'*

Chapas was toen 31 jaar oud en droeg reeds op zijn schouders, alle leed van de wereld, het leed van de Lyonese zijdevevers die hard werkten voor enkele munten, en het was in volle fysieke, morele en spirituele nood dat ze naar de Rue Tête D'Or 35 kwamen – als laatste hoop om hun situatie te zien verbeteren - om een beetje steun te krijgen van wie ze omschreven als de 'vader van de armen' en zijn discrete en ijverige jonge assistent.

Op 18 maart 1895 verklaarde de Meester: *'grote gaven werden vandaag aan Chapas gegeven.'*

We zijn nu ver van de verlegen jongeman die Meester Philippe onder zijn

Tips voor spirituele trips: - vervolg van pagina 2

Cimetière de Loyasse: Jean Chapas

Lieve Opgenhaffen

bescherming nam. De taak van hulp en bijstand bieden, nam hier voor Chapas een heel andere dimensie aan.

Jean Chapas en Meester Philippe

Boek Dr. Philippe Encausse: Maître Philippe de Lyon - 8e édition, Paris, Ed. Traditionnelles 1973 - p185

Op 18 december 1897 huwde Chapas, met Meester Philippe als getuige, met Louise Grandjean. Uit dit huwelijk werd een meisje geboren 'Victoire'. Meester Philippe gaf dit kind echter de doopnaam 'Martine'.

Philippe Encausse schreef, over deze doopnaamkeuze, het volgende: *Deze doopnaam werd door Meester Philippe als volgt gevonden: op 26 maart 1899, dag van zijn feest, was Gerard Encausse aanwezig. Meester Philippe vroeg hem of het Martinisme tot doel heeft een 'wederzijds' helpen. Op het bevestigende antwoord richt Meester Philippe zich tot Chapas en zegt (tekstueel): 'Vanaf nu, Korporaal, zal jij je dochter Martine noemen.'*

Het kindje stierf toen het 8 maand oud was. Chapas had nochtans gebeden om een 'zuivere ziel', en het was dan ook daarom dat het kind niet op aarde kon blijven. Omdat het kleine kind vaak ziek was, was Chapas ook naar een sceance gegaan met de vraag om genezing. Als antwoord kreeg hij dat een moeder dan haar kinderen als wezen zou moeten achterlaten. Chapas antwoordde: *'indien er tranen moeten vloeien, dan wil ik dat het bij mij is'*.

Op 24 juni 1902 werd een tweede meisje geboren. Dit kind zou haar leven lang nauw in contact staan met haar overleden zusje.

Het leven van Chapas was eenvoudig en waarheid. Hij was een goede vader, een goede echtgenoot en zijn dagen waren

gevuld met de verantwoordelijkheid voor zijn gezin en het volbrengen van het werk dat hem werd toevertrouwd. Hij vergezelde, diende en werkte samen met Meester Philippe, die zijn opvolging verzekerd wist. Op 31 maart 1903 kondigde de Meester aan: *'Chapas zal de sceances verderzetten, ik zal afwezig zijn....'*. In juli van datzelfde jaar zei hij: *'ik kom terug maar intussen zal de Korporaal er altijd zijn voor hen die hem nodig hebben'*.

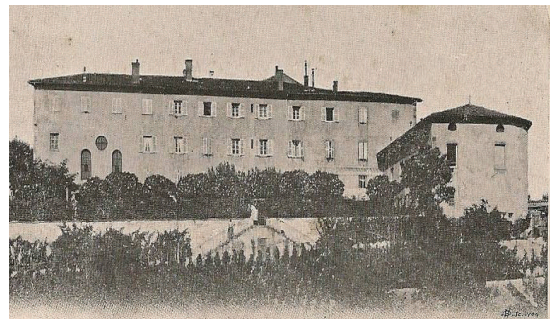
Na het overlijden van Meester Philippe op 2 augustus 1905 zette Chapas het werk verder in de Rue Tête d'Or 35. Net als de Meester, ontving hij de zieken, net als de Meester betaalde hij de huur voor de 52 meest behoeftigde gezinnen, en net als de Meester werd hij beschuldigd en voor het gerecht gebracht voor het onwettig uitoefenen van geneeskunde. In de zomer van 1908 verhuisde het gezin Chapas naar L'Arbresle. Ze verbleven korte tijd in de conciërgerie van de Clos Landar (zomerverblijf van Meester Philippe). Nadat er spanningen ontstonden met bepaalde familieleden, installeerde het gezin zich echter in de Clos Santa Maria, ongeveer 150 meter verwijderd van de Clos Landar.

Dit vroegere klooster van de Ursulinen was eigendom van Chapas. Het verhaal gaat als volgt: toen het klooster openbaar verkocht zou worden, gaf Meester Philippe de oude juffrouw Santamaria de opdracht om naar de verkoop te gaan. Deze arme dame, hoewel ze die dag hevige hoofdpijn had, gehoorzaamde. Zoals gevraagd droeg ze een kapmantel en had ze slechts heel weinig geld op zak. Niemand herkende haar en na het uitbrengen van haar bod, ontstond een stilte. Niemand deed een tegenbod en de stilte hield aan tot de traditionele kaars was opgebrand, want ... alle aanwezigen dachten dat deze mysterieuze koopster een kloosterzuster was die het oude klooster wou terugwinnen.

Juffrouw Santamaria bleef niet lang eigenares van het oude klooster. Ze stierf kort daarop en liet het eigendom na aan Chapas.

Het klooster telde 69 kamers, was niet echt praktisch ingedeeld en het gezin Chapas bewoonde de 1ste verdieping. De dagen verliepen rustig en naast de sceances in de Rue Tête d'Or 35, hield Chapas zich bezig met het onderhoud van het gebouw en de tuin. Maar.... een andere, nieuwe taak wachtte.

De politieke toestand in Europa verziekte, een oorlog (1914-1918) brak uit. Chapas vormde een gedeelte van de Clos Santa Maria om tot een militair ziekenhuis, waarvoor hij alle kosten voor materiaal en medicatie zelf bekostigde. In het gebouw konden 60 gewonden opgenomen worden. De warme, aangename sfeer en het gebed zorgden voor de genezing van de patiënten. Men beweerde zelfs dat men er sneller genas dan elders.

Clos Santa Maria

http://www.delcampe.net/page/list/cut.5021,var.L-Arbresle-69-Rhone-France-Europe-post-cards.language.E.searchTldCountry.net.sessionToken.silLogin_0f66995e1c7a4124ec92f11520186263.html

Deze humanitaire dienstverlening zou Chapas doen tot in 1919 en dit leverde hem een militaire medaille op. Chapas zei: *'Het is de Hemel die dit heeft gedaan.'*

Het was nu 20 jaar geleden dat de Meester hem deze taak had opgedragen, 20 jaar van hard werken en van opofferingen. 20 jaar lang had hij zijn taak in alle ernst volbracht, was hij aanwezig voor de armen, de zieken,....

De vele zorgen en de tegenslagen deden Chapas besluiten dat de periode van de sceances voorbij was. Zijn publiek op-

Tips voor spirituele trips: Lyon - deel 2

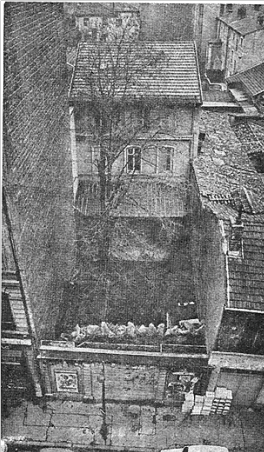
Rue Tête d'Or 35 & rue du Boeuf 6

Lieve Opgenhaffen

Wanneer we het hebben over de basiliek *Notre Dame van Fourvière*, waar Meester Philippe vele mensen heen zond om Maria de danken voor een verkregen gunst of genezing, wanneer we het ook hebben over de *begraafplaats van Loyasse* waar Meester Philippe zijn laatste rustplaats vond, dan mogen we zeker niet vergeten dat Lyon de stad was waar hij een heel groot deel van zijn leven heeft doorgebracht.

Zoeken naar sporen van de Meester levert echter heel weinig resultaten op. Toch zijn er twee plaatsen die, mits een korte wandeling, zeker de moeite waard zijn om even te bezoeken.

Rue Tête d'Or 35
Boek: *Le Maître Philippe de Lyon*
Dr. Philippe Encausse - 1985 - p366-367

In het begin van de jaren 1880 vestigde Meester Philippe zich in de: **rue Tête d'Or 35**. Hier verrichtte hij, tot enkele jaren voor zijn dood, zijn spirituele werk. Dagelijks werden er meer dan honderd mensen, zoekend naar genezing en/of een houvast voor hun leven, ontvangen. Vele getuigenissen over zijn leringen, zijn genezingen, zijn wonde-

ren, enz. die in en rond dit huis plaatsvonden, werden genoteerd.

Het huis werd in 1989 afgebroken en waar tot enige jaren geleden nog enkel een met graffiti bekladderde muur stond, staat nu een imposant wit appartementsblok.

Enkel een gedenkplaat, ingehuldigd in januari 2012, verwijst nog naar de belangrijkheid van Meester Philippe.

Een andere plek die nog herinnert aan Meester Philippe bevindt zich in de smalle wandelstraatjes van het oude Lyon: **rue du Boeuf 6**

Dit gebouw dateert uit de 15^e eeuw en was oorspronkelijk eigendom van een kruidenhandelaar. Nadat, in de 17e eeuw de toenmalige eigenaar, Claude de Beaumont, heer van Bourgogne zijn drie woningen – rue du Boeuf 2,4 en 6 had verkocht aan de Jezuïeten, werden de nodige aanpassingen gedaan zodat het voldeed aan de normen van het nieuwe college (huidige Place du Petit Collège). Tijdens de Franse Revolutie werden vier eigendommen opgeëist: rue du Boeuf 2,4,6 en 8. De Jezuïeten werden onteigend, de gebouwen werden verkocht en zouden later omgebouwd worden tot huurwoningen.

Het is dus op 'rue du Boeuf 6' dat Meester Philippe zich vestigde en er een kabinet inrichtte, waar hij zieken en behoeftigen kon ontvangen. Net als in de Clos Landar in L'Arbresle, richtte hij ook hier, in alle discretie, een laboratorium in. Hij experimenteerde en vervaardigde medicijnen ten behoeve van zijn patiënten.

De meeste geneesmiddelen vervaardigde hij zelf, soms liet hij ze door een apotheker maken. Enkele van de middelen werden wettelijk gedeponereerd, andere werden uitvoerig besproken in wetenschappelijke publicaties. Het gamma was zeer uitgebreid: tandpasta, haar- en gezichtsverzorgingsproducten, maar ook middelen tegen kanker, huidziekten, syfillis, enz... Enkele merknamen: *Les Pillules Philippe*, *Le Dentifrice Philippe*, *Le Guérit-Tout*, *Hépar*

-Martis, L'Enthelminthique, L'Huile Vépérine, L'Elixir Rubatier, L'Héliosine, L'Eau de Toilette Salomon, enz...

Geen van deze middelen is momenteel nog te verkrijgen. Marie Lalande (1) schreef: "Mijn man, Dokter Lalande heeft me altijd gezegd dat het totaal onmogelijk zou zijn om zonder Mijnheer Philippe te trachten het Keratineserum (L'Héliosine) te vervaardigen". Dit geeft dan misschien een mogelijk verklaring waarom ook de andere geneesmiddelen uit de handel zijn verdwenen.

Voorgevel: http://en.wikipedia.org/wiki/File:Cour_des_Loges.JPG
Binnenplaats: www.courdesloges.com

Rue du Boeuf 6 maakt momenteel deel uit van het prestigieuze hotel *Cour des Loges*. Een gedenkplaat, in herinnering aan Meester Philippe, werd aangebracht aan een van de bogen aan de voorgevel.

(1) Marie Lalande, echtgenote van Dr. Emmanuel Lalande: boek *Lumière Blanche* - p52 - ISBN 9 782356 620286

Bronnen:

- *Het paranormale is onder ons* - De Wonderen van Meester Philippe - Christian Vandekerckhove - ISBN 9 789077 135198

- *Om een beeld te krijgen van het gebouw rue du Boeuf 6*, zie: www.courdesloges.com

Tips voor spirituele trips: Evreux

Sainte-Marie de La Tourette

Lieve Opgenhaffen

Het werd al vermeld, in L'Arbresle vinden we de 'Rue Maître Philippe'. Een niet al te lange straat met aan het einde, een prachtig uitzicht op de omgeving. Wanneer je dit landschap aanschouwt, dan merk je in de verte, bijna recht in het verlengde van de straat, een wit betonnen bouwwerk: *het klooster* (1)

Sainte-Marie de La Tourette

Sainte-Marie de La tourette, gezien vanuit de Rue Maître Philippe in L'Arbresle
Foto: Roselinde Suykens

Dit klooster ligt op 1,5 km van L'Arbresle, in het plaatsje Evreux.

In het midden van vorige eeuw hadden de Dominicanen van de Provincie Lyon in de streek van Chambéry hun studiecentrum voor de opleiding van jonge dominicanen. Ze wensten zich echter dichterbij Lyon te vestigen.

In 1952 stelde Pater Couturier (2) aan Le Corbusier voor, om een nieuw klooster te bouwen. "Bouw een 'onderkomen van stilte' voor honderd lichamen en honderd harten". (3) Dit was wat hij zei aan Le Corbusier, die hij als de 'grootste levende' architect zag. (4)

Op vraag van Pater D. Belaud, waarom nu net het getal honderd, antwoordde Couturier: 'Voor de schoonheid van het op te richten klooster natuurlijk. Maar vooral voor de betekenis van die schoonheid. Het werd tijd om aan te tonen dat het gebed en het religieuze leven niet gebonden zijn aan conventionele vormen en dat we hiervoor een akkoord konden sluiten de meest moderne architect'.

Het ganse complex omvat: een kerk, een klooster, een hoofdzaal, leslokalen, een bibliotheek, een eetzaal, bezoekerskamers, keukens en honderd individuele cellen. Dit alles in gewapend beton.

Het concept was het resultaat van een nauwe samenwerking tussen Le Corbu-

sier en André Wogenscky (5). Iannis Xenakis droeg bij aan de harmonieuze indeling van de verticale glasramen, ingesloten in de geometrische betonnen platen die bv. de kloostergangen van licht voorzien. (6)

Le Corbusier verklaarde: 'Dit klooster van ruw beton is een werk van liefde. Het spreekt niet. Het is het interieur dat leeft want daar gebeurt het essentiële.'

De kerk die met heel weinig middelen werd gebouwd, werd ook zo ontworpen dat er voldoende licht binnenkomt door de lichtkoepels in de vorm van schoorstenen. Het worden 'lichtkanonnen' genoemd omdat ze geconcentreerde lichtvlekken op de vloer projecteren.

De individuele cellen zijn heel klein. Ze omvatten elk: ruimte voor een bed, een bureau en een toilet. Elke cel heeft ook een klein terras dat uitsteekt op het landschap om zo rust, activiteit en meditatie mogelijk te maken.,

In 1959 werd het gebouw door de paters bewoond en op 19 oktober 1960 werd het klooster officieel ingehuldigd. Tot in 1970 verbleven er 75 paters. Het klooster was dan niet open voor het publiek.

Na 1970 wordt het klooster opengesteld voor onderzoek binnen de Kerk en de gemeenschap.

Op 11 december 1979 werd het klooster geklasseerd als historisch monument en sinds 2006 wordt het klooster gerestaureerd. Het kloostergebouw werd ondertussen afgewerkt en sinds november 2011 werd met de restauratie van de kerk begonnen.

Momenteel is het klooster toegankelijk voor iedereen en het programma is aardig gevuld: tentoonstellingen, concerten, lezingen, seminaries, ontmoetings- en gespreksdagen, retraites, ...

Wie in de *rue Maître Philippe* in L'Arbresle dit grote gebouw, in het heuvelachtige landschap opmerkt, kan niet anders dan enige tijd uittrekken en enkele kilometertjes rijden om dit prachtige klooster even van dichtbij te bewonderen.

<http://www.douban.com/subject/8011574/>

- (1) <http://www.couventdelatourette.fr/spip.php?article10> & http://fr.wikipedia.org/wiki/Couvent_Sainte-Marie_de_La_Tourette
- (2) http://fr.wikipedia.org/wiki/Marie-Alain_Couturier
- (3) http://www.millenaire3.com/uploads/tx_ressm3/Les_dominicains_a_Lyon_2010_01.pdf
- (4) http://nl.wikipedia.org/wiki/Le_Corbusier
- (5) http://fr.wikipedia.org/wiki/Andr%C3%A9_Wogenscky
- (6) http://nl.wikipedia.org/wiki/Iannis_Xenakis

Vervolg van pagina 3

Jean Chapas

Lieve Opgenhaffen

treden nam een einde en hij stond enkel nog zijn intieme kring van vrienden te woord.

Het leven van Chapas was, zoals al gezegd, heel eenvoudig. Hij kende weinig vrije tijd. Hij hield van roken en vissen in de Rhône. Over het vissen zei hij: 'Het is niet verstandig om te vissen. Steeds kijken naar het water en de dobber, is niet intelligent, maar men heeft dan geen slechte gedachten'.

Op 2 september 1932 ging Chapas vissen met François Galland. Alvorens naar huis terug te keren, zei hij: 'We roken nog een laatste'. Eens de sigaret was opgerookt, viel Chapas bewusteloos neer. Rond 5 uur in de namiddag die zelfde dag zou hij zijn laatste adem uitblazen. Chapas ging zoals hij had geleefd: eenvoudig en discreet.

Net als bij Meester Philippe vond de begrafenisdienst plaats in de kerk van Sint Paul in Lyon.

Chapas ligt begraven op het kerkhof van Loyasse, enkele rijen verwijderd van het graf van zijn Meester. Op zijn graf staat de tekst:

'Veillez et priez, le Ciel peut tout'

Waak en bid, de Hemel kan alles.

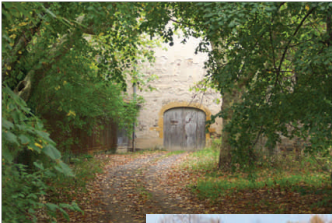
Tips voor spirituele trips: Lyon, L'Arbresle, Mâcon

Een uitnodiging

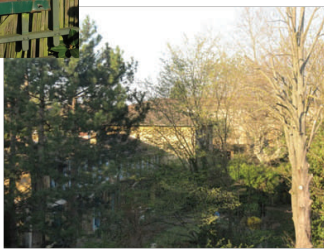
Roselinde Suykens

Ik krijg een uitnodiging: "Ga je mee naar l'Arbresle en Lyon, in het weekend van Palmzondag, ter nagedachtenis van Meester Philippe?"

Clos Landar
Foto: Roselinde Suykens

Zonder aarzeling hoor ik me 'ja' zeggen. Op dát moment begint voor mij deze trip!

Het is 30 maart 2012, zaterdagochtend, 4 uur en ik ben al klaar wakker. Veel te vroeg natuurlijk, want pas om 8 uur zal Lieve me oppikken, en later in Antwerpen zal Christian zich bij ons voegen.

Na ongeveer 10 uurtjes rijden, enkele koffie- en lunchpauzes, heel gezellige babbels en een donkere wolkenhemel voorbij, arriveren we rond 18.00 uur in l'Arbresle, met een stralende weliswaar al ondergaande zon. Gauw de bagage in de hotelkamers gedropt. Christian wil nog vlug even op pad - hij lijkt wel vleugels gekregen te hebben - om toch nog vandaag de Clos Landar te zien, de woning waar de Meester tijdens de zomermaanden en de laatste jaren van zijn leven gewoond heeft. Het ligt op de heuvel *Colline des Collonges* en is omringd

door een dikke muur. Het lijkt wel een burcht. Voor de grote toegangspoort ligt een lange statige dreef. We kunnen er echter niet in, een ijzeren hek verbiedt de toegang.

Hier heb ik een eerste stiltemoment en voel de kracht die straalt ver boven de heuvel, de woning, de dreef, uit. Elementen die een getuigenis dragen voor áltijd, van Zijn, van Aanwezigheid.

We begeven ons naar de achterzijde van het domein en stoten alweer op een gesloten hek. Toch de moeite om enkele nieuwe foto's te nemen. Rechts ligt een padje en daar krijgen we weer een ander uitzicht op het toch wel geweldig grote Clos Landar. Majestueus ligt het daar als een stille getuige!

Er is ook nog de *rue Maitre Philippe*, waarvan het naamplaatje aan het einde van de straat, op dit moment omgeven is door een prachtige bloesem. Teken van nieuw, fris leven?

Wanneer je in het verlengde van deze straat in de verte kijkt, merk je het Dominicaanse klooster van *Sainte-Marie de La Tourette* op, ontworpen door de beroemde architect *Le Corbusier*. Ik wil een foto nemen en merk een geweldige schittering op. Het zijn de speciale glasramen die zodanig geplaatst zijn dat het licht dat er op valt, het effect van een gekleurde, bewegende waterval weergeeft. Prachtig is dit! Jammer dat een foto dit niet kan weergeven.

We eten nog een kleinigheidje, drinken nog een glaasje wijn, keuvelen nog wat en dan gaan we naar onze kamers. Mijn kamer ligt tussen die van mijn twee begeleiders. Zalig vertrouwd, slaap ik in.

De volgende morgen gaan we toch even langs Eveux en bekijken het Dominicanenklooster van dichterbij. Ook dit gebouw straalt weer een waardigheid uit. Terwijl het zo modern, zo extravagant is, voel je toch de essentie, waar het echt om gaat, heel duidelijk aan.

Dan gaat het richting Lyon, waar me bij het binnenrijden, op een heuvel een sprookjesachtig gebouw opvalt. Dit blijkt de beroemde basiliek de *Notre-Dame de Fourvière* te zijn. Prachtig!

Bij het binnengaan in de crypte, die zo groot is als de basiliek zelf, heb ik weer zo'n stiltemoment, voel de aanwezigheid en verbondenheid. De hoge muren zijn, door de ontelbare gedenkplaatjes die hier hangen, weer de getuigen van de mysterieuze werking van het leven zelf. Een gevoel van dankbaarheid overspoelt me eens te meer.

Buiten genieten we nog even van het panorama op de oude stad, fenomenaal, ontelbare kerktorens, oude romaanse gebouwen, twee rivieren die parallel lopen voor ze in elkaar vloeien, de Rhône en de Saône. Geen wonder dat men dit een van de krachtigste plaatsen noemt van Lyon. De egregeor die zich hierboven bevindt, laat zich niet negeren.

Stilaan wordt het tijd om naar het *Kerkhof van Loyasse* te gaan, daar waar Meester Philippe zijn laatste rustplaats ligt. We zijn nog alleen, kunnen rustig foto's nemen en een stille eer betuigen aan deze grote Meester.

Ook het graf van zijn trouwste leerling en opvolger, Jean Chapas, is hier. Ik ga

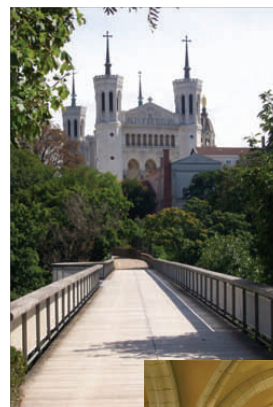
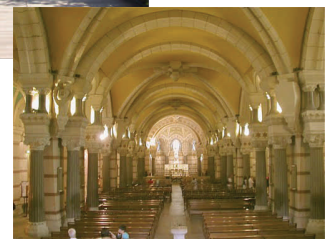

Foto:
Lieve Opgenhaffen
Lyon 2005

Crypte Notre Dame de Fourvière
www.paronamio.com

Tips voor spirituele trips: Lyon, L'Arbresle, Mâcon - Vervolg van pagina 6

Een uitnodiging

Roselinde Suykens

er naartoe en onmiddellijk voel ik eenvoud en nederigheid. Zelfs z'n grafmonument straalt deze waarden uit. Een kleine inscriptie: "*Veillez, priez, le Ciel peut tout!*" en hiermee is voor mij alles gezegd.

Foto: Roselinde Suykens

Intussen is de groep mensen aangegroeid tot zo'n 150 mensen. Teksten en gebeurtenissen uit het leven van de Meester worden voorgelezen, samen bidden we Het Onze Vader en na de bekrachtiging van de eenheidsketen neemt iedereen afscheid, doordrongen van een gevoel van broederschap.

Onze tocht gaat nu naar het oude gedeelte van de stad, waar we nog enkele bijzondere plaatsen bezoeken, waar de Meester heel lange tijd zijn goddelijke opdracht vervuld heeft.

Eerst aan de *rue Tête d'Or*, waar nu een heel WIT gebouw is opgetrokken. Eens werden hier vele zittingen en gezinnen verricht.

De Meester liet hier ook de bliksem inslaan in de tuin, een krachtbundel van licht. Als aandenken, op de witte gevel, een mooie witte plaat (toeval?) met eerbetoon aan het werk van dit grote wezen.

Een andere merkwaardigheid bevindt zich in de *rue du Boeuf*, een 5* hotel, *La Cour des Loges*, waar ook weer een plaatje tegen een peiler aangebracht werd, ter ere van de Meester die hier een laboratorium had. Op vraag van Christian krijgen we de toelating even een kijkje op de binnenkoer van het gebouw te nemen.

Vol licht dat door de koepel binnenvalt alsof het vurige zonnestrallen zijn die dit

gebouw een speciaal effect van lichtspeling toedienen, heel merkwaardig. Ook staan er tal van andere beroemde namen in het register opgetekend: Michael Jackson, Henri Kissinger, Celine Dion en nog vele anderen. Toeval, of is hier weer een geweven licht-draad?

Na nog een héél gezellig terrasje, waar Christian de verteltoer opgaat, een heel lekkere pizza, een tweedehandsboekenwinkeltje – “help! ik krijg die twee hier niet meer buiten,... oef ze gaan sluiten” - is het tijd om weer naar l'Arbresle te rijden. Nog even bij een laatste glaasje wijn de belevenissen aanhalen, de zon danken die zo sterk haar licht en warmte over ons uitgooide heel de dag, en dan weer in een roes van tevredenheid in slaap vallen. Hoe eenvoudig kan het leven toch zijn!

De volgende dag keren we terug naar ons Belgenland, maar eerst passeren we nog langs *Mâcon*, op zoek naar het *Kerkhof van Flacé*.

We moeten even zoeken want het kerkhof dat Christian wil vinden, is niet meer zo duidelijk aangegeven. Maar de andere zijde is weer dapper actief en zo komen we toch ter bestemming.

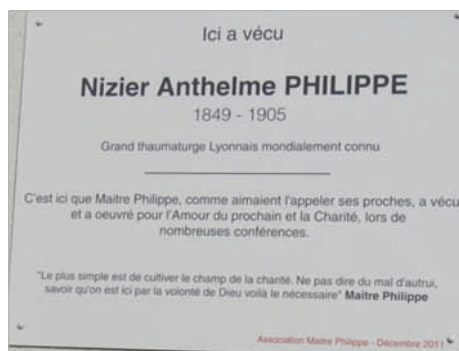

Foto: Roselinde Suykens

Christian krijgt weer zo van die vleugeltjes. Hij vindt al snel een zware grafsteen die duidelijk onder de vergetelheid geleden heeft. Geen mens is hier in jaren geweest. Het heeft, het eerste moment, een treurig effect op mij... maar niet op Christian. Wanneer hij de vage letters *S.U.ZANNE* en

het logo herkent: "*Tot het heelal ervan vervuld is*", straalt de vreugde en dankbaarheid voor dit moment van zijn wezen uit. Hoe mooi is her-kenning!

We doen zoveel we kunnen om toch iets meer van de opschriften op de zerk zichtbaar te krijgen, maar er zullen grovere middelen aan te pas moeten komen hiervoor. (Inmiddels is Christian in onderhandeling met het stadsbestuur van Mâcon om dit stukje erfgoed te bewaren en te valoriseren).

Héél voldaan keert Christian, na deze ontdekking, terug naar de wagen. We stappen in en Lieve, als een ongelooflijke chauffeur, vangt de terugreis aan.

Was dit nu echt maar 3 dagen, het lijkt zoveel langer. De belevingen gingen van ontdekking naar verwondering, van genieten naar dankbaarheid, om tenslotte tot een tevreden, voldaan gelukkig gevoel te ontplooiën.

VEILLEZ, PRIEZ, LE CIEL PEUT TOUT!

Hoe groot is het geschenk van deze Waarheid.

Ik kan alleen maar buigen voor zoveel aanwezige schoonheid in het grote veld van mogelijkheden, dat zich elke dag opnieuw vanuit de Hemel aan de mens aanbiedt. Deze dient enkel maar "JA" te zeggen en er gebeuren wonderen, altijd opnieuw.

Zolang het een inspanning is om het goede te doen, is het beter dan het kwade te doen, maar, opdat het echt goed zou zijn, mag je zelfs niet merken dat je het doet.

Meester Philippe
Het Paranormale is onder ons
De Wonderen van Meester Philippe
Christian Vandekerckhove
isbn 9 789077 135198

Loge Witte Lotus

Zondaglezingen gaan door in het Katrinahof - Fromentinstraat 1 - 2050 Antwerpen
Alle andere activiteiten vinden plaats in de Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

30 september 2012: Landdag: Vrijheid in Verantwoordelijkheid

Zondaglezingen - van 11.00 uur tot 13.00 uur

Locatie: OC Katrinahof, Fromentinstraat 1, 2050 Antwerpen - Linkeroever

04/11/2012	Sabine Van Osta	Het Christendom volgens de Theosofie
02/12/2012	Hugo Cardon	M. Nussbaum en de Phaedrus van Plato

Studieklassen - van 20.00 uur tot 22.00 uur

Locatie: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

1ste donderdag van de maand	Grondbeginselen der theosofie - C. Jinarajadasa
2de donderdag van de maand	Ethiek: Vivekachudamani - Sjangara
3de donderdag van de maand	De sleutel tot de theosofie - H.P. Blavatsky
4de donderdag van de maand	Toegepaste theosofie: esoterie
5de donderdag van de maand	Vrij onderwerp

Vrijwillige bijdrage
Info: (0486) 631 997 en (0476) 879 968

Iedereen is van harte welkom!

Wij kunnen niet gelukkig zijn zolang één van onze broeders ongelukkig is.

Meester Philippe
Het Paranormale is onder ons
De Wonderen van Meester Philippe
Christian Vandekerckhove - isbn 9 789077 135198

Vrijheid van denken

De Theosophical Society heeft zich wijd en zijd over de wereld verspreid en leden van alle religies zijn en worden er lid van zonder dat ze de specifieke dogma's, leringen en geloofsovertuigingen van hun eigen geloof opgeven. Daarom is het wenselijk het feit te benadrukken dat er geen enkele lering, geen enkele mening is, door wie ook onderwezen of gekoesterd, die in enig opzicht voor enig lid van de Vereniging bindend is, dat er geen lering, mening is die niet vrijelijk door enig lid mag worden aangenomen of verworpen. Instemming met haar drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap. Geen leraar of schrijver, van H.P. Blavatsky

tot nu toe, heeft enige autoriteit om zijn leringen of opvattingen op te leggen aan leden. Elk lid heeft evenveel recht om zich te verbinden aan elke school van denken welke hij/zij wenst te kiezen, maar hij/zij heeft geen recht om die keuze aan een ander op te dringen.

Noch een kandidaat voor enig werk, noch enige stemgerechtigde kan onverkiesbaar gemaakt worden of het stemrecht verliezen wegens enige opvatting die hij/zij heeft of wegens het lid zijn van een school van denken waartoe hij/zij zou behoren. Meningingen of opvattingen geven geen recht op voorrechten en kunnen evenmin aan-

leiding zijn om strafmaatregelen te nemen. De leden van de 'General Council' vragen elk lid van de Theosophical Society ernstig om deze fundamentele principes van de Theosophical Society te verdedigen, te handhaven en er naar te handelen, en ook onbevreesd zijn eigen recht te doen gelden op vrijheid van denken en van meningsuiting, binnen de grenzen van hoffelijkheid en rekening houdend met anderen.

De Belgische Theosofische Vereniging

De Theosofische Vereniging werd opgericht te New York op 17 November 1875. Haar internationaal hoofdkwartier is gevestigd te Adyar (Chennai), India. Zij is een ontmoetingsplaats van zoekers naar waarheid en heeft afdelingen in vele landen over de hele wereld.

In Europa is een Internationaal Theosofisch Centrum gevestigd te Naarden (Nederland).

In België zijn er loges te Antwerpen, Brussel, Charleroi, Gent en Luik. Zij organiseren met grote regelmaat voordrachten en studiebijeenkomsten en sommige, waaronder die in Brussel en Antwerpen, beschikken tevens over een uitgebreide bibliotheek. De voornaamste taak van de vereniging bestaat erin gelijkgestemde mensen bij elkaar te brengen en hen te

stimuleren in hun zoekproces naar waarheid.

Loge Antwerpen werd opgericht in 1899. Loge Witte Lotus was tot voor kort de jongste loot uit de Belgische Theosofische familie. Opgericht in 2006, beoogt deze Loge eveneens een aantrekkingspool te zijn voor zoekers naar en onderzoekers van waarheid.

“Hij die in het licht is, ziet geen kwaad. Hij is zoals het kleine kind dat alles vergeten is.”

Jean Chapas
Paroles de vie de Jean Chapas
www.les-compagnons-de-samarie.fr